

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Re pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 78.

V Ljubljani, v četrtek 6. aprila 1893.

Letnik XXI.

„Narodova“ petindvajsetletnica.

III.

Pri vsaki priliki se „Slov. Narod“ rad ponaša s tem, da je goreč zagovornik slovenske narodnosti, zlasti slovenskega jezika v šoli in uradu. Mislili bi, do je vsaj v tem oziru bil zvest svojemu načelu v teku svojega petindvajsetletnega obstanka. Nekoliko doslednejši je bil v tem oziru, toda le nekoliko, ali najde se pa v njegovih predah marsikaj, kar ne kaže posebnega navdušenja za našo narodnost.

Leta 1874 je v kranjskem deželnem zboru bila debata gledé na porabo realčnega poslopja. Kranjska hranilnica je zgradila povodom svojega petdesetletnega obstanka veliko poslopje, v katerem se nastani realka. S prva se je govorilo, da hranilnica brez vseh pridržkov poslopje izroči deželi. Ko je bilo poslopje dodelano, so pa gospodje v ljubljanski kazini, ki ima veliko besedo pri kranjski hranilnici, se jeli nekoliko pomišljati. Prešinjati jih je jel strah, kaj ko bi kedaj le realka slovenska postala. Zato so pa hoteli poslopje lepo v svoji lastnini obdržati, da lahko realko postavijo pod kap, ako bi se vpe-ljal v njej slovenski poučni jezik. Jasno se je videlo, da hranilnica ni zidala poslopja za realko iz dobrega namena, da kaj stori za povzdigo slovenskega naroda, temveč jedino iz namena, da nekako zabrani poslovenjenje tega zavoda.

Ko je stvar prišla v deželni zbor na vrsto, zahtevali so dr. Bleiweis, dr. Costa in drugovi, da naj se vsaj pravica dežele na poslopje vknjiži, ako se že ne more kar prepustiti deželi. Proti temu predlogu so se oglašali po vrsti nemški govorniki. Vso stvar je v jako dobrem govoru pojasnil dr. Bleiweis, ki je mej drugim rekel, da hranilnici ne gre za to, da poslopje obdrži za nekako jamstvo,

ker se je njen rezervni zaklad izpraznil, temveč „zajec tiči za drugim grmom“. Tudi pokojni Deschmann je priznal, za kaj da gre, rekši, da bi bila stvar drugače, „wenn auf dem Gebäude „Realka“ anstatt „Realschule“ stünde.“

Dasi je bilo jasno, kakor beli dan, za kaj da gre, vendar so tedanji Mladoslavenci pogumno glasovali z nemškutarji in jim tako dali v roke nekako orožje, da dandanes lahko pritiskajo na nas. „Slovenski Narod“ je pa v svoji veliki narodni navdušenosti opravičeval Mladoslavence in napadal tiste, ki so odločno branili narodni program.

Rad „Slovenski Narod“ naglašja tudi potrebo slovenskega vseučilišča. S tega stališča se je v „Narodu“ pa tudi v drugih listih obsojal katoliški shod, ki se je le izrekel za vseučilišče v Solnogradu. Mi nismo bili nikdar proti slov. vseučilišču, temveč smo za vseučilišče v Solnogradu, na katerem bi se osnovala tudi slovenske stolice, ker nemamo upanja, da bi se želja po slovenskem vseučilišču nam precej izpolnila.

Tudi konservativni slovenski poslanci bodo v državnem zboru vedno se potegovali za slovensko vseučilišče, kakor so se doslej. Ali za vseučilišče je marsikaj treba, in zaradi tega mislimo, da pridemo poprej do svojega smotra, ako podpiramo vseučilišče v Solnogradu.

Na katoliškem vseučilišču v Solnogradu bi se tudi vsogjili učeni možje, ki bi lahko prevzeli stolice na vseučilišču ljubljanskem. To bi bilo zaradi tega želeli, ker bi potem taki možje predavali vedno zares pravo vedo, ne pa dvomljivih veri nasprotnih hipotez.

Pač pa je proti slovenskemu vseučilišču pisal z vso odločnostjo „Slovenski Narod“ leta 1879 in to z onega kozmopolitičnega stališča, katerega v slavnostni številki obsoja. Prav naš list je tedaj

moral proti „Slov. Narodu“ zagovarjati slovensko vseučilišče. Pa ne le proti slovenskemu vseučilišču je bil „Slovenski Narod“, temveč celo proti temu, da bi se višja gimnazija poslovenila. In to zakaj? Zato, ker se je bal, da bi dijaki, ki bi hodili v slovenske srednje šole na vseučilišču nemških predavanj ne razumeli. Postavil se je bil na naši narodnosti jako kvarno stališče. Po tedanjem „Narodovem“ načelu bi tudi slovenske spodnje gimnazije pa tudi slovenske ljudske šole ne bile opravičene. Ravno tako lahko se reče, da se z večjo opravičenostjo, da dijak, ki pride iz slovenske nižje srednje šole v gorenjo gimnazijo, ne bode razumel nemškega poučevanja, če slovenski abiturient, ki se bode učil osem let nemščine kot učnega predmeta, na velikih šolah še ne bode mogel slediti profesorjem.

Se marsikaj družega bi se dalo navesti. Tako lahko konstatujemo, da je tudi v narodnem oziru „Slov. Narod“ delal velike razlike mej osebami. Mi priznavamo, da je na obeh straneh semtertja v tem oziru kaj pomanjkljivega. Ko bi bili bolj odločni, bi morda že bili več dosegli. Ali „Slov. Narod“ je vedno videl le napake v nasprotnem taboru, v lastnem pa skoro nikdar. Znano je gotovo čitateljem, kako je napal dr. Mahnič, ker je baje v neki pravdi bil vložil italijanski ugovor, kako je napal našega bivšega vrednika, ko je le domneval, da je v neki stvari nemški ugovarjal. Ob enem pa moramo konstatovati, da „Narod“ povsod ni tako strog, kakor proti nam in našim somišljenikom. V mestnem zboru narodno-napredni odbornik inženier Hrasky govori dosledno le nemški, ali „Narodova“ gospoda se nad tem ne izpodtika. Mi le želimo v tem oziru jednake sodbe za vse.

Ko je n. pr. dr. Tavčar imel nekaj opraviti s sodnijo in je dotična obravnava bila nemška in je bil

LISTEK

Pisma iz Rima.

(Piše Tihomil.)

IV.

Angeljski grad.

Bilo je minolo jesen, ko je neki Italije sin v prenovljenih prostorih bivšega kranjskega deželnega gledališča ob umazani Ljubljanci na svojem motovilu razkazoval „čudesa sveta, umotvore duha in dela božjih rok“. Mej drugimi podobami je kolovratila tudi „čarobna slika“ Angeljskega gradu v Rimu ob rujno-rumeni Tiberi, in sicer predstavljajoč v najživejših barvah ob svitu sreberne lune starodavni pomnik krvavih bojev ob skladi mogočnega zidovja. „To je krasno!“, tako je sam seboj poluglasno govoril neki gledalec poleg mene, enako sem mislil i jaz, ne sluteč, da bočem nekaj tednov pozneje stal pred tem orjaškim zidovjem, bogatejši zopet za jedno izkušnjo, da zna svet slepiti oči. Sivo, odrto zidovje brez vsake poezije, niti senca one divne podobe v rudeče-višnjevi luči. In vendar! Če duh človekov splava nazaj v davno prošlost ter si oživi za trenotje spomine na zgodovino tega groblja, koder se vlačijo sedaj čmerikave sence lenih postopačev in pohajajo pritlikavi varuhi zjedinjene Italije,

vstaja ti iz meglene daljave prizor za prizorom, kakršnega ne more naslikati najspretnější čopič. Ob tem zidovju so se razbile mnoge divje čete, starorimski spomeniki so se valili na trde glave german-ske in bednih jetnikov zadnji vzdih so odmevali in umirali po temnih prostorih. Nekak strah spreltava človeka v zaduhlem zraku globoke beznice, kamor še nikdar ni proril žarek dneвне svetlobe.

Grobišča starih Rimljanov so bila povsod zunaj mest, kajti po starem zakonu ni smelo nobeno truplo biti pokopano v obsegu mestnega zidovja. Edina izjema so bile Vestalke, bogovom posvečene device, ki so skrbele za „večni ogenj“.

V pričetku so Rimljani pokopali vse mrliče, pozneje tudi sežigali ter pepel zbirali v žarab, katere so bile večkrat jako dragocene. Te žare so ohranjevali deloma v posameznih grobeh, deloma v skupnih mrtvašnicah in hišah, katere so imenovali kolumbarije. Velikanski in krasni so bili mavzoleji, v katerih so pokopali cesarske družine. Prvi mavzolej je zgradil cesar Avgust za-se, svojo družino in naslednike, 28 let pred Kristusom. Ta mavzolej je stal na severni strani Rima ob Tiberi blizu trga „Piazza del Popolo“. Bila je mogočna okrogla stavba iz belega marmorja, okrašena s kipi in stebri. Na strehi so leto in dan zelenele ciprese, na vrhu je stala bronasta podoba cesarja Avgusta, katerega truplo je počivalo v sredi mavzoleja; okraj njega vsa družina, dalje cesarji Tiberij, Klavdij, Britanik in Nerva. Za časa ljudskega preseljevanja so Ala-

rinove čete oropale ta mavzolej, nekaj kipov se vidi še v rimskih zbirkah. Danes je v tem zidovju gledališče.

Drugi cesarski mavzolej je zgradil Septimij Sever ob Apijski cesti; vidijo se še nekateri ostanki.

Največji cesarski mavzolej, sedanji Angeljski grad, je zgradil cesar Hadrijan okoli l. 136 po Kristusu. V tem času na desni strani Tibere, kjer je danes Vatikan z mestnim oddelkom, še niso bile zidane hiše, zato si je Hadrijan izbral ta kraj za svoj mavzolej. Najprvo je dal čez Tiberio zgraditi most, ki se danes imenuje Angeljski most. Na koncu mosta ob Tiberi so zgradili mavzolej, ki so ga šteli med svetovna čudesa tedanjega časa. Temelj je štirikratna zgradba iz velikanskih obdelanih skal, vsaka stran tega štirikotnika je nad 300 čevljev dolga in nad 100 čevljev visoka. Na tem temelju se je vzdigala v zrak okrogla glavna stavba, v kateri je bil cesarjev grob, v premeru široka do 230 čevljev in enako visoka. Ta stolp je imel tri nadstropja, na vnanji strani je bilo zidanje obloženo z marmornatimi ploščami ter okrašeno z vencem stebrovja in kipov. Marmornata streha je nosila pozlačeno ograjo, podobe pavov, ki so v starem Rimu pomenjali neumrjčenost, in vrhu skoraj gotovo kamenito podol-gasto jabelko, ki je sedaj v vatikanskem muzeju. Na vogalih štirikotnega temelja so stali orjaški kipi na konjih, okrog na zidovju so napisali na velikih ploščah slavili imena in dela v mavzoleju pokopanih mrtvecev.

vzel nemškega zagovornika, pa „Slov. Narod“ ni ničesar pisal, da bi bilo to „Chronique scandaleuse“. Po našem mnenju se pa to skoro še manj opravičevati dá. Dr. Tavčar je znan kot odločen narodnjak, kateri rad slovenske besede ne zataji, ali vsaj sodili bi tako po tem, kar je že „Narod“ pisal o njem, pa ni pomislil, da bi se njegov postopek dal od manj izvedenih ljudi tako tolmačiti, da se v Avstriji v nemškem jeziku gotoveje doseže pravica. Tako tolmačenje bi bilo škodljivo narodni enakopravnosti, ker marsikdo se sedaj ne bode upal zahtevati, da se njegova stvar obravnava slovenski. Več poguma od kakga prostaka pač ne moremo pričakovati, kakor od odločnega narodnjaka dr. Tavčarja. V Ljubljani je tudi dovolj odvetnikov in ne bilo bi ga treba klicati iz Grada, ko se vendar tako rado naglašča načelo „Svoji k svojim“.

Tega pa mi nikakor nismo omenili, da bi morda dr. Tavčarju kaj očitali, radi mu pustimo pravico, da se zagovarja v kakeršnem jeziku mu drago, ali ta slučaj smo le omenili, da čitatelji spoznajo, da „Narodu“ tudi v tem oziru ni bilo v prvi vrsti za stvar, temveč le za osebe.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. aprila.

Štaterski deželni šolski svet ni potrdil izmed pete deželne učiteljske konference onih, v katerih se priporoča, da naj se strožje postopa pri olajšavah obiskovanja šolskega pouka, zboljša plača učiteljev in odstrani napadi na sedanje šolske zakone in učitelje delujoče v smislu teh zakonov. Ti sklepi učiteljske konference bili so naperjeni proti katoliški stranki v deželi. Povod jim je bil bolj političen, nego pa pedagoški. Ker se pa vlada le mora opirati na konservativne sloja prebivalstva, pa ni mogla pritrditi tem sklepom. Za povišanje učiteljskih plač pa vlada najbrž tudi za to ni, ker vidi, da so bremena za ljudske šole že tako silno velika. Omenjeni sklepi učiteljske konference tudi nikakor niso taki, da bi mogli mej prebivalstvom vzbujati zanimanje za šolo.

Češko-nemška sprava. Predvčeraj je komisija za razdelitev okrajev po narodnostih se posvetovala ob osnovi jednega češkega okrožnega sodišča v Slaneh. Komisija se je jednoglasno izrekla za osnovo tega sodišča, katero bode obsegalo 9 okrajev s 337 občinami. V okolišju bode 254.383 prebivalcev, mej temi 252.320 Čehov in le 263 Nemcev. Sedaj je gotovo, da vlada predloži deželnemu zboru predlogo ob osnovi dveh okrožnih sodišč. Nekateri listi hočejo vedeti, da bodo v deželnem zboru konservativni veleposestniki glasovali za vladno predlogo, kar pa seveda še ni gotovo. Če bi veleposestniki zares glasovali za osnovo teh dveh sodišč, potem ni dvoma, da bode vsprejeta. To bi pa najbolj jezilo Mladočehe, ker bi vlada potem lahko osnovala ti dve sodišči, ne da bi v državnem zboru mogli priti

s kakim predlogom, da naj se toži pravosodni minister.

Liberce dobi garnitizo. Že sedaj je v Liberci batalijon lovcev. Sedaj se pa misli tja poslati dva batalijona pešcev s štabom 36. pešpolka in še batalijon lovcev, tako da bode v Liberci znanprej nič manj kakor štirje batalijoni vojakov. Govori se pa tudi, da se v Liberci prestavi brigadno poveljništvo. Kaki uzroki so, da se v Liberci preloži na kratk toliko vojakov? Morda so to čisto vojaški oziri, ali je pa vsa stvar kako v zvezi z drugimi dogodki v tem mestu, kdo vé? Liberčanje so vojaške posadke najbrž veseli, ker s tem se vsekako povzdigne vglad mesta in tudi nekaj dobička bode imelo prebivalstvo od tega. Liberčanje bi že dolgo radi, da njih mesto postane nekaka stolica nemškega dela češke dežele, in mestu, ki ima take pretenzije, je pač potreba tudi močne vojaške posadke.

Katoliški shod v Komornu. V Komornu ni bilo mogoče dobiti nobenega prostora za katoliški shod, celo posebne barake neso pustili mestni očetje postaviti. Zaradi tega bode shod dne 23. t. m. zunaj mesta v baraki, ki se je postavila na posestvu grofa Gabrijela Zichyja. Govorili bodo grofje Moric Nikolaj Esterhazy, Ladislav Szapary in Vlad. Zichy ter šopronjski opat Andrej Podá. Maševal bode grof Gustav Majlath. Pričakovati je, da bode shod impozanten protest proti vladni cerkveni politiki. Dosedaj se je oglasilo 5000 obiskovalcev. Na tem shodu se pa ne bode govorilo le o sedanjih cerkvenih vprašanjih, temveč tudi o verskih stvareh sploh, zlasti pa o katoliški organizaciji, vzgoji in tudi o katoliškem vsučilišču. Mi le želimo, da bi ta shod poživel narodno zavest.

Angleški parlament se je sešel danes. Takoj se začne drugo branje vladne predloge o irski samoupravi. Polčaj je za vlado jako ugoden. Celo vladi nasprotni listi sedaj priznavajo, da bode dolenja zbornica vsprejela vladno predlogo, ker poslednji čas posebno demokratije podpirajo vlado. Jedina nada vladnih nasprotnikov je še gospodska zbornica, ki bode vso stvar poskusila zavleči. Veliko nado so stavili tudi v Ulsterce, ali sedaj se pa kaže, da ulstersko prebivalstvo samo nema takih pomislekov proti irski avtonomiji, kakor nekateri angleški bogatinje. Na borzi tudi močno delujejo proti vladi. Ceno irskim papirjem vedno tlačijo, tako, da so že 17 milijonov manj vredni, nego so bili, predno se je predložila predloga. S tem so hoteli vplivati na vlado, Gladstone pa predobro vé, kako je vse to umetno napravljeno in se zatorej za vse to dosti ne zmeni. Vsaj bodo tako le nekateri bogatinje imeli zgubo, drugi pa dobiček. Večina naroda angleškega pa prav nič ne čuti posledic teh kapitalističnih intrig. Kaj so vse že iznašli, da bi pri narodu staremu ministerskemu predsedniku izpodkopali zaupanje. Radi bi ga naredili za nevarnega socijalnega demokrata in nasprotnika vseh tistih stanov, ki kaj imajo. Gladstone je pri vspre-

jemu londonskih trgovcev, ki so javkali pri njem, kaka nevarnost preti premožnejšim stanovom, ako se Irski dá avtonomija, rekel, da se ne more ozirati na bogatine, ako se njih želje ne vjemajo z željami večine angleškega naroda. Časnikarska domišljija je pa iz tega napravila silen napad na vse tiste, ki kaj imajo. Dobro je to, da so Angleži razumni ljudje in se ne dajo z lepa po časniškem zavijanju preslepiti.

Slovstvo.

Nova knjiga. V zalogi „Matice Slovenske“ je izšla te dni „Slovenska stenografija“; po sestavu Frančiška Ks. Gabelsbergerja priredil profesor Anton Bezenšek. Drugi popravljeni natis. Cena 1 gld. Knjiga je namenjena šolskemu pouku v stenografiji in bo izvestno dobro došla vsem, kateri se hočejo stenografije priučiti ali pa v stenografiji popolniti. Korist stenografije je obče priznana in z veseljem pozdravljamo slovenski napredek na stenografskem polju. Prepričani smo tudi, da bo slovensko razumnštvo prav močno segalo po tej koristni knjigi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. aprila.

(Premilestni gospod knezoškof lavantinski.) dr. Mihael Napotnik, podajo se koncem tega tedna skupno s prevz. knezoškofom graškim na pot čez Pontebo v Rim. Vrnejo se v škofijo koncem meseca aprila.

(Vojaške vesti.) Časniki pričajo, da se bodo nekateri polki po novem redu preselili iz dosedanjih mest v druge kraje. Med temi je tudi naš domači pešpolk št. 17 ali Kuhnovec, ki bodo baje šli iz Ljubljane v Dubrovnik, peš-polk št. 27 ali belgijski pridejo pa iz Grada v Ljubljano.

(Zahvala.) Iz St. Trga pri Ložu 5. aprila: Ginenim srcem se zahvaljujejo obdarovani pogorelci vasi Vrh prevzvišenemu gospodu knezoškofu za velikodušni dar 50 gld. — Pristeno zahvalo izrekajo pogorelci vasi Vrh dobrotnikom, ki so jim prihiteli v tolažbo in pomoč s svojimi doneski: P. n. gg. Ivan Strnad, župnik Babnopoljski 5 gld. Neimenovan 10 gld., g. Oroslov Dolenc, svečar v Ljubljani 20 gld., g. Anton Peterlin, župnik v St. Petru pri Novem mestu, 3 gld., A. St. v Kamniku 2 gld., g. Stefan Jenko v Pograjeh 1 gld., g. Franc Omešič, kaplan v Idriji, 10 gld., Janez Zabukovec, kapl. v Metliki, 8 gld. — Bog povrni! — Bog daj takih dobrih naslednikov! Ant. Ponikvar.

(Ogenj.) Iz Žužemberka se nam piše: V noči od nedelje na ponedeljek je pogorela v Žužemberku Pehaujeva pristava. Začelo je goreti ob treh zjutraj. Škoda se ceni na blizu 2600 gld. Lastnik je bil zavarovan za 1200 gld. Kakor se sploh sodi, zažgala je zlobna roke iz maščevanja. Sreča, da je bil zrak miren, sicer bi bil ogenj posegel po bližnjih hišah.

(Popravek dolenjevaškega župana.) Včeraj smo objavili popravek g. Ign. Merherja, župana iz Dolenje vasi, danes treba, da o njem spregovorimo par besed. Zanimivo je in značilno za popravek, da ga je župan datiral z 2. marcem ter ta dan popravljal že to, kar je „Slovenec“ pisal še-le — 18. marca!! — Razburjenost je pač huda reč! — Resnica o tej stvari je pa to-le: Koncem dotične seje stavlil je prvi občinski svetovalec g. Kromar v zvezi s 3 odborniki predlog, da se pošlje mil. knezoškofu udanostna izjava. Gosp. župan je bil takoj zoper predlog in je izjavil, da izjave ni treba iz jalovih razlogov, katere navaja v odgovoru na občinskega svetovalec. Glasovanja ni bilo, ni sklepa, zato je bil svetovalec s tretjino odbornikov popolnoma opravičen, zahtevati novo sejo, katere pa g. župan ni dovolil. Svetovali bi mu, naj se v prihodnje drži bolj paragrafa obč. reda, ki mu nalaga kot dolžnost sklicati sejo, kadar jo zahteva tretjina odbornikov. Tu nima župan preiskavati, je-li so razlogi tehtni ali ne. Izgovarjate se, da udanostna izjava ni tolik predmet, da bi se sklicala seja. Kaj mislite, kako bi naredili, ko bi šlo za častno občanstvo okr. glavarja Thomanna? Je-li bi Vam bil morebiti vsaj to zadosten predmet? — Izgovarjate se, da udanostne izjave ni treba, ker ni nihče knezoškofa razžalil. To je pač najivno in smešno! Vi ne umete, kaj je udanostna izjava. Povemo tako, kakor otrokom v šoli: Razžaljivec prosi razžaljenega odpuščanja, ne pošilja pa mu udanostne izjave. To-liko ob kratkem, ker se nam zdi nespametno, pre-

Cesar Hadrijan, ki je umrl l. 138 po Kristusu, je združeval dvojno naravo, dobro in slabo. Bil je izprva mil in pravičen, vredil je finance rimske države, poplačal nad 200 milijonov starega dolga, mnogo razdelil med reveže in še 13 armad vzdrževal po širnem rimskem cesarstvu. Vzhodni škofje so v pismih do njega opravičevali krščanstvo; ustavil je preganjanje ter zgradil več tempeljev brez malikov na čast čistemu duhu. Toda paganski duhovniki niso mirovali ter hujskali cesarja proti kristijanom, katerih je več tisočev v Egiptu ukazal pomoriti in več stotisoč upornih Judov v Palestini. Na mestu Božjega groba v Jeruzalemu je postavil podobo boginje Venere, na Oljski gori podobo Jupitrovo itd. Umrl je zdinjan blizu Neapelja ter bil pokopan v mavzoleju v Rimu. Okrog cesarjeve krste so počivala trupla njegovih sorodnikov in cesarjev Antonina Pija in Marka Avrelija.

To nekdanje čudo sveta in izvzemši piramide v Egiptu največja paganska mrtvašnica je dandanes brez vseh olupšav, kajti podobe v jedni dvorani so le spake; od visocega stolpa je ostal le spodnji del, okraske so raznesli na vse strani. V 4 in 5. stoletju so to zgradbo opustošili Vandali in Goti, l. 537 so se v tej trdnjavi Rimci branili proti divjim četam ter jim namesto kopij pometali na glave in rebra vse kipe. L. 590 je v Rimu divjala strašna kuga; papež sv. Gregorij Veliki je ukazal spreved, da bi Bog odvrnil grozno šibo. Med sprevedom je sv. Gregorij videl nad trdnjavo nadangelja Mihaela, ko

je vtaknil meč v nožnico. Kuga je ponehala in v hvaležen spomin je papež ukazal postaviti na vrhu trdnjave kamenito podobo sv. Mihaela, papež Bonifacij IV. je zgradil na vrhu kapelico na čast sv. Mihaela, odtod ime Angeljska trdnjava. Od 10. do 16. stoletja so to trdnjavo sovražniki večkrat oblegali, marsikateri vojak je izdihnil pod tem zidovjem svojo dušo. Mnogo rimske zgodovine se veže s to trdnjavo. Tu je stanovala ona glasovita Marozzia od l. 923 dalje; na njeno poveljo je njen drugi mož zaprl papeža Janeza X. v grozni temnici, kjer je umrl, skoraj gotovo umorjen. Tukaj je divjal znani titan Krescencij, ki je koncem 10. stoletja ukazal umoriti dva papeža. Nemški cesar Oton III. je s svojo vojsko prihitel v Rim, osvojil si Angeljsko trdnjavo, ukazal obglaviti Krescencija in dvanajst njegovih prijateljev, trupla pa obesiti na vešala. Papež Gregor VII. je našel tu svoje zavetje pred nemškim cesarjem Henrikom IV.; tudi Barbarosa je oblegal to trdnjavo, toda brez uspeha. Od l. 1406 je trdnjava ostala v oblasti papežev. L. 1826 je bil tu zaprt Napoleonov stričnik Ludovik Josip Napoleon, pozneje je tu premišljal svoja grozodejstva Bernardone, zadnji, ki je preživel roparsko četo Melandrinov. Nekaj časa je bilo na tej trdnjavi 110 topov, do Vatikana je bil zgrajen pokrit hodnik, po katerem je mogel v stiski ubežati sv. oče. Danes vihra na zidovju italijanska zeleno-belo-rudeča zastava, vsako opoldne strel iz topa naznanja, da je solnce stopilo v meridian Rima.

pirati se v tej zadevi. Samo toliko smo konstatovali, da ste bili zoper izjavo. In zdaj — punctum, g. župan! Vidimo pa se pri Filipih gotovo! Na svidenje!

(Domača umetnost.) Ljubljanski pasar g. Ivan Kregar je napravil za mestno farno cerkev v Skofji Loki krasen ciborij. Izdelan je v gotičkem slogu, bogato cizeliran in graviran. Na stojalu ima šest lepih email-podob, okoli njih 228 pravih dragih kamenčkov, večinoma almandinov in aquamarinov. Posebno okusno je izdelana na pokrovu visoka krona s križcem, okrašena tudi z dragimi kameni, v sredi na pokrovu pa kip Jezusa „dobrega pastirja“. Ciborij je ves srebrn in v ognju pozlačen. Delo hvali mojstra. Z novim ciborijem je dobila mestna farna cerkev sv. Jakoba po trudu mestnega župnika, preč. g. J. Tomažič-a, in dobrotnih faranov zopet nov zares dragocen kras.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 26. dne marca do 1. dne aprila je bilo novorojencev 25, mrtvorojena 2 in umrlo jih je 14. Med poslednjimi je bilo osem tujcev, 10 pa v zavodih. 1 je umrl za škrlatico, 4 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 1 za ostarelostjo, 6 za različnimi boleznimi. 3 so zboleli za škrlatico in 1 za vratico.

(Romarski vlak v Rim) kaže, da bo res lepo vrejen, — le eno željo še imamo, če bi jo bilo mogoče še izpolniti. V načrtu za vožnjo je pač odločen čas za večerjo, zajutrek in kosilo, ne pa tudi za — maševanje. V ta namen bi bilo treba le pol ure več postanka v Florenci. Te minute bi se dale že kje drugod pridobiti, bodisi s hitrejšo vožnjo, ali pri času, odmerjenem za kosilo, ali če tudi dvajset minut pozneje dojdemo v Rim. Morda se dá še popraviti?

(Kranjska hranilnica — vinogradnikom krškega okraja.) Včerašnjemu poročilu dostavljamo, da se namerava na leto 2500 gld. dajati v imenovan namen za 10 let. Ti-kovni pogrešek se je vrnil vmes: Za kvadratni meter se bosta dajala po 2 kr., ne pa po 20 kr.

(Blejsko jezero.) Gledé na naše poročilo o razmerah na Bledu dobili smo nastopni odgovor: Kot lastnik blejskega jezera prosim temeljem § 19. tiskovnega zakona, da se k dopisu iz Bleda pod zaglavjem „Kranjski jezer v židovskih kleščah“ z dne 30. marca t. l. v 73. številki cenjenega Vašega lista priobčenem sprejme nastopni popravek: Ni res, da sem po g. dr. Munda v Ljubljani pripisal skoraj vsem Blejcem dopise z izjavo gledé jezera. Res je le, da se je pred dvema letoma gospodom bratom Tönnies, pred kratkem pa gg.: dr. Alfonzu Mosehe, Fr. Ks. Souvan-u, Franu Ambrožič-u ter gospema Hedvigi Wölfling in Matildi Hervatin kot posestnikom blejskih vil, nadalje gg. Gustavu Valtriny-ju in Franu Tirmann-u ter gospej Mariji Mallner kot posestnikom blejskih hotelov pripisala izjava v podpis. Ni res, da se vsled te izjave prejemniki naj odpovedó vsem pravicam do blejskega jezera. Res je le, da naj vsled te izjave pripoznajo dotičniki, da je jezero moja neomejena in prosta last, ter da njihovim posestvom ne pristuje nikakšna služnost na jezeru, da je tedaj od mojega privoljenja odvisno, ali smejo gori imenovani posestniki imeti svoje ladje na jezeru in voziti po njem. Ni res, da so kateri predniki kakšno pravico uživali do blejskega jezera, katere bi sedanji Blejci po njih podedovali. Nasprotno je res, da je c. kr. finančna prokuratura v imenu države toževala mojega prednika, ranjkega g. Viktorja Ruard-a, ter zahtevala od njega, da pripozna, da je Blejsko jezero javna voda, in da dovoli, da se jezerska parcela v deželni zemljišni knjigi odpiše od grajščine Blejske, da se je pa ta tožbina zahteva vsled treh enakih razsodb, in sicer c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani z dne 10. februarja 1881, št. 8349, c. kr. višjega sodišča v Gradcu z dne 27. junija 1881, št. 5591, in c. kr. vrhovnega sodišča z dne 9. februarja 1882, številka 12.108, brezpogojno popolnoma odbila. Ni res tedaj, da se hočem jaz lastiti kakšnih tujih pravic. Res je pa, da morajo omenjeni posestniki pripoznati, da si ne prisvajajo nebene pravice, če jim tiste jaz prostovoljno ali pa temeljem pogodbe ne dovolim in da se morajo zavezati, da s svojimi ladjami obrtnega dobička na jezeru iskali ne bodo. Ni pa res, da hočem jaz sam s svojimi ladjami po jezeru prevažati ter dohodke in dobiček iz tega izključljivo v svoj žep spravljati. Tistim seljanom, ki so s svojimi predniki že dosihmal zmiraj ljudi po jezeru prevažali, niti prevažanja, niti dohodka in

dobička iz njega ne branim in tudi ne mislim braniti, ker pridobljenih pravic jim ne smem in ne morem jemati. Ni res tedaj, da si bom obal priredil s svojimi pazniki okrog jezera, kateri bodo opazovali, preganjali, rubili in kaznovali uboge ladjarje, ako bodo s svojimi čolniki, ne da bi bili plačali najemščine, po jezeru vozili, zabranilo se bode le prej že navedenim in drugim posestnikom blejskih vil in gostilnic, kateri nimajo nikakšnih pravic, s svojimi čolniki voziti po jezeru, ako se z menoj — lastnikom — ne pogodé. To pa se ne bode godilo po paznikih, nego po sodiškem postopanju, in izjave, doposlane dotičnim osebam, imajo le ta namen, podati priliko, popolnoma neopravičenim posestnikom, ki si le prisvajajo pravice, ne da bi jim pristajale, izogniti se tožbi, katero sem sicer primoran, proti njim naperiti. Ni res, da bode vsled mojega postopanja starodavna pot k Materi Božji na otoku hudo trpela ali celó prestala, ker bodo vsi tisti ladjarji, ki so do sedaj imeli pravico, prevažati romarje, tudi v naprej jih prevažali, ne da bi jih jaz v tem zaviral. Mojemu početju se ustaviti pač občinstvo povoda nima, ker faktično moje postopanje le nekat-rim posestnikom vil in gostilnic ni všeč, ki izkoriščajo in si prisvajajo pravice, katerih nikoli imeli niso, — njih zadeva tedaj tudi odgovornost za posledice, ki bi zamogle nastati iz padenja javnega mnenja ter raznašanja neresničnih govoric, s katerimi po nepotrebnem begajo domače posestnike blejske okolice, kojim nihče njihovih pravic kratiti ne more in tudi noče. Kdor pa misli, da ima kakšne pravice, ki mu jih jaz odrekam, temu je prosta postavna pot, po kateri naj poskuša ugotoviti upravičenost svojih zahtev. Toliko v pojasnilo.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Adolf Muhr.

Na Dunaju, dne 3. aprila 1893.

(Nakupovanje konj za c. in kr. vojno.) Vsled prizadevanja samostalnega konjarskega odseka c. kr. kmetijske družbe kranjske je visoko c. in kr. vojno ministerstvo odredilo z odlokom z dne 19. marca t. l., št. 621/3, da bode uradovala meseca aprila t. l. na Kranjskem asentna komisija za remonte ter kupovala konje za c. in kr. vojno, in sicer 22. aprila dopoldne ob 9. uri v Ljubljani v živinozdravnici, 24. aprila dopoldne ob 9. uri v Kostanjevici pred občinsko pisarno in 25. aprila dopoldne ob 10. uri v Bučki „na Vrtači“. Podpisani odsek pozivlja vse kranjske, zlasti pa dolenjske konjerejce, naj pripeljejo pred imenovano komisijo tiste svoje konje, ki so na prodaj ter sposobni za vojno. Konjerejci! Konjarski odsek se je dolgo trudil, predno je to dosegel od vojnega ministerstva, a sedaj je pa na vas, da pripelжете pred asentno komisijo obilo sposobnih konj, vsled česar se bode potem vršilo to nakupovanje redno in vsako leto ter bode potem mogoče, konjerejem svoje konje prodajati bolje in lažje. Pripeljite pa svoje konje skrbno osnažene, pravilno podkovane, z ostrizenimi bicelji, z lepo uravnano grivo in ravno takim repom. Vadite zadnje dni svoje konje tudi v prepeljevanju, da se lepi in gosposki pokažejo pred komisijo. — Posnetek iz določil konjarstva c. kr. vojne: Asentna komisija sme kupiti le tiste konje, od katerih je pričakovati, da bodo dosegli vso sposobnost za službo v vojski, zato se je ozirati le na tiste konje, ki so prave rasti, v katerih teče „prava kri“ in ki so prav vzrejeni; to velja posebno za konje za ježo. Kupljeni konj mora biti brezdvomno že štiri leta star, a ne starši nego sedem let. Za sposobnega konja za kavalirijo in za konja za ježo pri artileriji se plača 250 gld., za vožnjo pri artileriji sposobnega konja pa 350 gld.

(Iz Brna), 1. aprila: „Zrno do zrna pogača, krajcar do krajcarja palača“, — si misli omizna družba „Bezejmenných“ v Brnu. Dvanajst stalnih gostov, zbirajočih se vsak dan pri jedni in tisti mizi, pobira med seboj po krajcarju za narodne namene. Z dnem 19. marca dovršili so prvi „1000“. Denarje so podarili različnim društvom. Največ je dobila „Matica školska v Bruč“, namreč 407 gld. 40 kr. Sedaj pobirajo za „Opavsko školsko matico“. Posnemanja vredno! — Karol Petráš, predsednik sirotišnic v trenčanski stolici, je spisal spisek kot odgovor na „Hlas k rodičom slovenským“, o katerem sem bil svoje dni poročal. Petrášev oče je bil Moravec, sin pa — zagrizen Oger. Skušaj Slovake prepričati, da ni odpeljevanje otrok nikaka hudobija,

marveč bogoljubno delo. O 33 otrocih dokazuje, da se učé v južnih krajih različnih rokodelstev, hodijo v šolo, varuhi ž njimi lepo ravnaajo itd. S tem hoče posebno matere preslepiti, da se madjarizovanju otrok ustavljale ne bodo. Ako bi bilo tudi resnično, da se 33 otrokom dobro godi, kako se pa godi ostalim? Slednjič napoveduje, da se bode kmalu odpeljalo zopet 180 slovaških otrok iz trenčanske stolice v južne kraje. Kdaj bode konec? — V Brnu se je pričela stavka krojaških pomočnikov. Kakih 500 delavcev je ustavilo delo, ker se ni zadostilo njih zahtevam: deveturno delo in plača. Izgredov se ne godi nobenih. — O razuzdanosti dijakov na nemški gimnaziji v Uher. Hradišti pišejo „Slovácké Noviny“: Dosedaj je bilo izključenih 7 dijakov, izključevanje se je ustavilo. Vodja zavoda je Perathoner, ki je skrbel za to, da so zapustili svoje službe oni profesorji, ki so s spridenimi dijaki strogo postopali. Gimnazijo je podpiral „Schulverein“, ker mu je bilo mnogo na tem, da se zavod ohrani, in zato so se tu nahajali mladeniči iz vseh kotov Avstrije. Nihče se jih ni upal opominjevati, vse se je preziralo, dokler ni prišla „panama“. Vodja je hitro obrekel češko gimnazijo, vzdrževano „Šolsko Matico“, a preiskovanje je pokazalo Nemčevu brezmejno hudobijo. Trdi se tudi, da so se udeleževali ponočnih orgij dijaki — iz spodnje gimnazije! Kaj bi se zgodilo v enakem slučaju s kakim češkim zavodom? Svoje poročilo sklepajo „Slov. Nov.“ z opominom, da naj ne pošiljajo češki stariši svojih sinov na nemško gimnazijo, ako jih hočejo spridenosti obvarovati.

(Iz Prage), 3. aprila: Veliki petek je umrl dr. Fran V. Jeřábek, profesor na češki višji deklški šoli v Pragi, nekdanji deželni in državni poslanec in sloveč pisatelj, star 57 let. Kot pesnik je že zaslovel, a kot dramatik se je skazal kot mojster. Izmed njegovih igrokazov omenjam le: „Služebnik svého pána“, „Syn člověka“, „Svatopluk“, „Závist“. Rahločutnega pesnika je zelo potrla netaktna kritika spisa „Stará doba romantického básnictví“, in tudi ona okoliščina, da mu ni bila prisojena cena za igrokaz „Závist“. Umrl je po dolgi, mučni bolezni. Pred smrtjo se je spomnil, da je veliki petek, rekel je: „Velký pátek, — dnes to se mnou skončí. Bože pomoz! Vysvobod mne, Jezu Kriste!“ Zapustil je ta svet, da prejme večno plačilo, njegov spomin pa ostane! Pokopali ga bodo na višehradskem pokopališču. — V Libercih so sezidali za 600.000 gld. novi rotovž v „starogermanskem“ slogu. Poslopje ni lepo, a nemško je. Spodaj se nahaja klet, pripravna za restavracijo. Da ne bi je v najem vzel kak Čeh, da ne bi pijače naročeval pri Čehih, mora vsak predložiti krstni in domovinski list, seznamek časopisov, katere hoče prejemati, in seznamek pijač, katere hoče točiti. Zdi se, kakor bi bili liberški mestni očetje slepi v svoji skrbi, da se ohrani nemški — ali prav za prav pruski — značaj mesta. — Vodja „Narodního Divadla“, Šubert, je praznoval te dni desetletni jubilej svojega delovanja. Člani društva so priliko uporabili, da so svojemu ljubljencu izrazili svoja voščila in veselje. — Kraljevograški škof premil. g. Edv. Brynych je 19. v vrsti na ondotnem škofovskem prestolu. V husitskih vojskah se je razpadla litomyšlska škofija, na mesto katere je ustanovil Ferdinand III. leta 1664 kraljevograško. Rajniki škof dr. Hais je bil prvi iz meščanskega rodu in sedanji je drugi. Ostalih 17 škofov je bilo iz visokega rodu. Škofija šteje 1.438.407 katoličanov, 53.749 nekatoličanov, 14.516 židov in 293 brezkonfesionalcev. Fará šteje 463.

Društva.

(Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ajdovščini.) Vabilo k veselici, katero priredi ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ajdovščini s prijaznim sodelovanjem ajdovskega pevskega moškega zbora društvenim namenom v prid v nedeljo, dne 9. aprila t. l., v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini. — Vsopred: 1. Govor. 2. Härtl: „Pozdrav“, poje moški osmosp. 3. Richards: „Picciola“, štiroročno sviranje na glasovir. 4. H. Volarič: „Dekliška tožba“, samosp. 5. Wagner: „Bergsee“, sviranje na citrah. 6. Foerster: „Pjevajmo“, poje veliki moški zbor. 7. Gregorčič: „Velikonočna“, deklamacija. 8. Mendelssohn: „O da bi le v eno besedo“, dvo-sp. 9. Dve tašči, veseloigra v jednem dejanju. 10. Mašek: „Pri zibel“, poje moški osmosp. — Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina k veselici 30 kr., sedež 20 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Telegrami.

Bloke, 6. aprila. Župnik Kaplenek je umrl ob 11. uri dopoldne. Pogreb v soboto ob 10. uri.

Bateče, 6. aprila. Za župana je izvoljen Janez Repovec iz Št. Janža.

Celovec, 6. aprila. Četrtega občnega zbora slovenskega katoliško-političnega društva se je udeležilo nad 300 udov in gostov. Poročila odbora so se odobrila in potrdil stari odbor. Gospodje Legat, Gregor Einspieler, Kandut in Haderlap so pojasnjevali temeljito koroške razmere ter predlagali četrto krepkih, jednoglasno sprejetih resolucij. Večerna papeževa slavnost ob navzočnosti nad 700 gostov presijajna. Slavnostni govor imel g. dr. Ant. Medved iz Maribora; proslavljal navdušeno sv. očeta in njega izredne kreposti. Pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika pelo divno. Navdušenje bilo nepopisno. Še slovenska Koroška ni propala.

Gradec, 6. aprila. Deželni zbor se je otvoril.

Dunaj, 5. aprila. Cesar je podelil ministerskemu svetniku Kaanu povodom njegovega umirovljenja viteški križ Leopoldovega reda.

Praga, 6. aprila. Deželnemu zboru predložilo se je več vladnih predlog, mej drugimi predloga o osnovi okrožnega sodišča v Trutnovu. Dotično pismo namestnikovo obeta, da se v kratkem predlože še predloge ob osnovi okrožnega sodišča v Slanem, potem predloge o spremembi posamičnih točk deželnozborskega volilnega reda, in osnovi treh okrajnih sodišč. Predlog deželnega odbora izjavlja, da osnova okrajnega sodišča v Teplicah se ne vjema prav s sklepom deželnega zbora in pozivlje vlado, da naj se zadostno ozira na sklepe deželnega zbora.

Levov, 5. aprila. Kolera se je iz Rusije zanesla v Kudrynce ob meji. 23. marca sta zbolela mož in žena, ki sta ozdravela. Od 1. aprila jih je 5 zbolelo, od katerih ste že dva umrla.

London, 5. aprila. Popolnoma je pogorela Dukova tovarna za cigarete v Novem Jorku. Škode je pet milijonov dolarjev. V Alleghami-Cyty je pogorelo petnajst hiš in mnogo blaga. Škode pol milijona dolarjev.

Madrid, 5. aprila. Kraljica je podpisala dekret, s katerim se vpelje borzni davek.

Carigrad, 5. aprila. Potopil se je dvorni parnik, na katerem je bilo blizu 40 oseb. 5 ranjenecv so rešili. Sultan je vdovam in sirotam ponesrečencev dovolil penzije.

London, 6. aprila. Po poročilu angleškega konzula v Brestu je v Lorientu od 22. marca 52 ljudi umrlo za kolero.

Washington, 5. aprila. Bartlett Tripp gre za poslanika na Dunaj.

Singapore, 6. aprila. Nadvojvoda Ferdinand je danes semkaj prišel na krovu ladije „Cesarica Elizabeta“.

Tuji.

4. aprila

Pri **Maliču**: Vitez Beck, minist. uradnik; Klotz, inženir; Just, Engel, Mertens, trgovci; Schmidt in Szawist, potovalec, z Dunaja. — Traut, trgovec, iz Požuna. — Macholitzky iz Rablja. — Tomič, trgovec, iz Kraljevega. — Oblak iz Škofje Loke. — Bogensberger, trgovec, iz St. Salvatorja. — Türman, zasebnik, iz Bleda. — Hirschman, trgovec, iz Strasburga. — Lakner iz Novega Mesta. — dr. Moya, kemik, iz Kamnika. — Port, uradnik, iz Plzna. — Hochwind, hotelir, iz Trsta. — Degenhardt iz Monakovega. — Janauschek iz Brna. — dr. Kenda iz Vipave. — Schrey iz Jesenice.

Pri **Storu**: dr. Baumgartner; Weinmann; Hess, operni pevec, z Dunaja. — Meisel, poročnik, iz Prage. — pl. Garanski, svetnik sodišča, iz Banjaluke. — Bulovec, poročnik v pok., iz Radovljice. — dr. Burger s soprogo iz Kočevja. — Matschek, trgovec, iz St. Vida. — Klun, trgovec, iz Ribnice. — Laebstätter, trgovec, iz Inomosta. — Handler iz Beljaka. — Rohrer, zasebnik, z rodbino iz Celovca. — Miklavčič od Sv. Križa. — Lapajne, trgovčeva vdova, iz Idrije. — Hirschmann, trgovec s suknom, iz Iglave. — Kronabetvogel, Hafner iz Zagorja. — Jentl, prokurist, s soprogo, iz Maribora. — Stropničky iz Prage.

Pri **Južnem kolodvoru**: Schastman in pl. Hayek z Dunaja. — Ogrič iz Novega Mesta.

Pri **avstrijskem caru**: Giesecke, inženir, s soprogo, z Dunaja. — Grassi iz Stora. — Petkovšek, učitelj, iz Gorič. — Krainz iz Celja. — Dralka iz Poreča.

Pri **bavarskem dvoru**: Ritterspern in dr. Fritzel z Dunaja. — dr. Parma iz Freustadt-a. — Stiene, trgovec, iz Grada. — Perz, dijak, iz Gorice. — David, poštni uradnik, iz Bruck-a.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine
opazovanja		znakomera v mm	toplomera po Celziju		1. a 2. ur v mm
7. u. jut.	737.2	4.2	sl. szap.	del. jasno	0.50
5. 2. u. pop.	734.2	18.2	sl. jug.	—	dež
9. u. zveč.	737.2	9.8	sl. szap.	ohlačno	—

Srednja temperatura 10.7° za 5.9 nad no. malom.

Solnčnike

le najboljše kakovosti
priporoča
v veliki izbiri in po
nizkih cenah

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov
v Ljubljani, 179 19-4
Mestni trg št. 15.

Velika zaloga vina.

Dominik Trojanšek,

veliki posestnik,
v Gorici, Via Municipio št. 8,

priporoča s posebnost. duhovščini in
drugim gospodom, ki želé imeti v res-
nici **zanesljivo** 133 16-6

dobro vino

belo in črno. Vsem naročiteljem vina
zagotavljam najnižje cene in najboljše
blago. Imam izvrstno „rebulo“ iz go-
riska okolice, posebno dobro istrijsko
vino „**teran**“ in posebno izvrstno „**re-
foško**“ v steklenicah iz l. 1889.

Pokušnja pošilja se prosto.

Natorni istrijski črni teran.

Prodajam na debelo in v steklenicah.

Razpošiljam na vse kraje.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Razpošilja se sveže napolnjena

Radenska

kisla voda

slednji dan. — Prospekti se dobé povsod,
koder se prodaja in pri slatinski opravi
radenskega kopališča na Štajerskem.

V zalogi je imata v Ljubljani Ivan Lininger
in Mihael Kastner. 160 3

Uradne
in trgovske

KOVERTE

s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

POMLADNI GLASI

posvečeni
SLOVENSKI MLADINI.

III. zvezek.

Uredil
ALOJZIJ STROJ.

Založili sotrudniki.
Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.
1893.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Knjižico diči slika Leona XIII., obnega 110 str. in proslavlja letošnji jubilej sv. Očeta ter 300letni spomin zmage pri Sisku v otroški igri, ki se lahko predstavlja brez posebnih priprav. Zaradi lične oblike, mikavne, večidel priporočalne vsebine je zelo pripravnno spominsko darilo, kakor tudi primerno darilo za pirihe, za birno, ob godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah.

Prodaje se v Katoliški Bukvarni mehko vezan izvod po 20 kr., lično vezan po 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Pismena naročila sprejema tudi Alojzij Stroj, v ljubljanskem semeniči.

II. zvezka je še nekoliko izvodov ravno tam in po isti ceni na prodaj.

Razglas.

Na mesečni živinski semenj v soboto dne
8. aprila letos prignati se sme zopet
goveja živina, drobnica in prašiči.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 6. aprila 1893

Dunajska borza.					
Dne 6. aprila.			Dne 5. aprila.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	80 kr.	Ogerska zlata renta 4%	115	90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	60	Ogerska kronina renta 4%	95	50
Zlata renta 4%, davka prosta	116	95	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148	—
4% avstrijska kronina renta, 250 kron	96	90	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	166	75
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	991	—	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198	—
Kred. tne akcije, 160 gld.	358	—	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	80
London, 10 funtov strl.	121	65	Zastavna pisma	100	—
Napoleonondor (20 fr.)	9	67	Kreditne srečke, 100 gld.	201	50
Cesarski cekini	5	76	St. Genois srečke 40 gld.	67	—
Nemških mark 100	59	55			

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140	gld.	—	r.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	19	50	—	—
Rudolfove srečke, 10 gld.	—	—	—	—
Salmove srečke, 40 gld.	69	25	—	—
Windischgraezove srečke, 20 gld.	74	—	—	—
Ljubljanske srečke	22	75	—	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	—	—	—
Akcije Ferdinandove sav. želez. 1000 gl. st. v. 2950	—	—	—	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	—	—	—	—
Papirnih rubeljev 100	124	75	—	—

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno.

Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.